

ἡ γωνιά τῆς γυναίκας

Μεταξὺ μας

—Φούριες, φούριες, φούριες!

Αὐτὲς τὶς μέρες ὅλος ὁ κόσμος θιάζεται. Βιάζονται οἱ νοικοκυρὲς νὰ καθαρίσουν τὰ σπίτια τους, νὰ ζυμώσουν τὰ κουλούρια καὶ τὶς φλαοῦνες, νὰ θάψουν τ' αὐγά. Βιάζονται τὴν ἀγορὰ οἱ πωλητὲς παπουτσιῶν, ἐνδυμάτων, τροφίμων, νὰ πωλήσουν ὅσο πιὸ πολλὰ πράγματα μποροῦν, θιάζονται κι' οἱ ἀγοραστὲς νὰ τελειώσουν μιὰ ὥρα γρηγορώτερα.

—Μόνο τὰ παιδιὰ δὲν θιάζονται. Μόνο αὐτὰ χαίρονται τὴν κάθε μέρα, τὴν κάθε στιγμή. Γιὰ μᾶς τοὺς μεγάλους, κακὰ τὰ ψέματα, οἱ γιορτὲς, ὅλες οἱ γιορτὲς κατάντησαν μιὰ θιασύνη, ἕνα ἄγχος προετοιμασίας. Κι' ἐκεῖνο νὰ γίνεῖ, καὶ τοῦτο νὰ μὴ μείνει πίσω. Θυμᾶμαι τὸ ἀπόφθεγμα τοῦ Πिकासό. «Χρειάστηκε νὰ φτάσω στὰ 90 καὶ νὰ περάσω ἀπὸ τὶς πιὸ περίπλοκες τεχνοτροπίες, γιὰ νὰ μάθω νὰ ζωγραφίζω ἀπλά, ὅπως ἕνα παιδί». Θὰ μπορούσαμε κι' ἐμεῖς νὰ ποῦμε: «Πόσα χρόνια θὰ χρειασθοῦμε γιὰ νὰ μάθουμε ν' ἀντιμετωπίζουμε τὴ ζωὴ ἀπλά, ὅπως ἕνα παιδί...».

—Γιατὶ εἶναι ἀλήθεια πὼς πολλὰ μποροῦμε νὰ διδαχθοῦμε ἀπὸ τὰ παιδιὰ. Ἀπὸ τὸ πάθος ποὺ δίνουνε γιὰ τὸ κάθε λεπτὸ ζωῆς, ἀπὸ τὸ πὼς ἀφιερώνουνε τὴν ψυχὴ τους ὀλόκληρη σ' αὐτὸ ποὺ τὰ ἐνδιαφέρει, στὸ παιγνίδι, σ' ἕνα ἀνάγνωσμα, σ' ἕνα θέαμα.

—Ἐμᾶς ἀντίθετα, μᾶς παρασύρουν τὰ ἐπιμέρους, οἱ λεπτομέρειες, τὰ χωρὶς σημασία στοιχεῖα ποὺ περιβάλλουν τὸ οὐσιαστικό. Μᾶς παρασύρει ὁ περίγυρος μέχρι σημείου νὰ ξεχνοῦμε κάποτε τὴν οὐσία, ἢ νὰ μὴν ἔχουμε τὴ δύναμη νὰ τὴν ζήσουμε καὶ νὰ τὴ χαροῦμε.

—Τὸ παιδί περιμένει τὸ Πάσχα. Γιὰ τὸ παιδί τὸ Πάσχα εἶναι τὸ τσούγκρισμα μὲ τὰ κόκκινα αὐγά, εἶναι τὸ παιγνίδι στὴν ὑπαιθρο, εἶναι οἱ χαρμόσυνες καμπάνες καὶ τὰ θεγγαλικά. Γιὰ μᾶς τὸ Πάσχα εἶναι γενικὴ καθαριότητα, εἶναι ἀφόρητὴ κούραση, εἶναι ἀτέλειωτες ὥρες ὀρθοστασίας στὴν κουζίνα, εἶναι ἐκνευρισμὸς καὶ θιασύνη.

Ἀπὸ δίπλα μας περνᾷ ἡ Ἄνοιξη μὲ τὶς χρυσὲς μαργαρίτες καὶ τὶς κοραλλένιες παπαροῦνες. Ἀπὸ δίπλα μας περνᾷ ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς φύσης. Κι' ἐμεῖς, σκυμμένες πάνω ἀπὸ τὸ σκοτεινὸ νεροχύτη ἢ τὴν σκάφη οὔτε ποὺ τὴν προσέχουμε κάν. Κι' ὥστόσο βροῦμε καιρὸ νὰ σηκώσουμε τὸ κεφάλι, τὸ Πάσχα κι' ἡ Ἄνοιξη θάχουνε φύγει καὶ φέτος...

Γλαύκη